

En Sevgiliye

– sürgünadam · 13 Kasım 2022

Düşüne... Düşüne,
Sigarasından derin bir nefes çekti önce.
Ciğerlerine hapsettiği dumanı,
Savururken dudaklarından,
Düşleyip de yaşayamadığı,
Düşe kalka,
Bata çıka
Sürüne, sürükleye
Bugünlere getirebildiği,
Geçmeyen, geçmişini düşündü,
Filtresine kadar içtiği sigarasını,
Söndürürken, izmaritle dolmuş kültablasında,

Mehtabın kararan ufuklarına daldı bakışları,
Ve son bir kez, umutsuzca geleceğini düşledi.
Yok... Yok yok, olmuyor, yürümüyordu,
Ne, yanan yüreğini anlayan vardı,
Ne de buz tutmuş düşlerini ısıtan,
Zifri karanlık düşünceler düşmüştü,
Son günlerde aklına.
Hüzünbaz düşünceleri düşlerine karışmış,
Uyumaya korkar hâle gelmişti.

Daha fazla dayanamadı, gitmeyi düşledi,
Düşünceleri kâbusu olmuştu düşlerinde,
Yorgun yüreği kaldıramıyordu artık,
Bir an önce bitmeli, kurtulmalıydı,
Düşlerini işgal eden,
Beyninin kanını içen,
Bu vampir düşüncelerinden.

"Gitme vakti geldi" diye düşündü.
Ne kâğıt dayanıyordu, düşlerini yazmaya,
Ne de kalem yetiyordu,
Topladı düş kırıklıklarını,
Umutsuzca doldurdu heybesine,
Düştü, tozlu topraklı yollara.
Okadar emindi ki giderken,
Aylardır düşlerini karartan kâbuslarının
Bir daha düşlerine düşmeyeceğine.

Acıları tekrar tekrar düşünce düşlerine,
Nihayet anladı yanıldığını.
Gitmekle, içinde kök salan acılardan,
Dahası yanıp kavrulan yüreğinden,
Kurtulamıyormuş insan.
Kaçacak mecali kalmamıştı artık,
Direnemedi, yıkıldı dizlerinin üstüne.
Bir daha ayağa kalkamadı,
Öylece kaldı düştüğü yerde,
Ne elini tutan oldu bir daha,
Ne de sesini duyan,
Öylece kaldı, düştüğü yerde,
Huzurlu bir tebessüm yapıştı yüzüne,
"Çok şükür, çok şükür" dedi,
Sonunda kavuştu, düşlediği en sevgiliye.

#aslanyılmaz#sürgünadam#